

σηκωμός

σηκωμός, ο, ουσ. [<σηκώνω + κατάλ. -μός]. **1.** το ξύπνημα: «με τον πρωινό του σηκωμό έβαλε τις φωνές». **2.** η εξέγερση, η επανάσταση, ο ξεσηκωμός: «ο αέρας του σηκωμού συνεπήρε όλο το έθνος».

- *δεν έχει σηκωμό*, **α.** δεν εννοεί να ξυπνήσει, είναι αδύνατο να ξυπνήσει: «ήρθε τα μεσάνυχτα στουπί στο μεθύσι, και τώρα πήγε μεσημέρι και δεν έχει σηκωμό». **β.** παρατείνει αδικαιολόγητα την παρουσία του σε κάποιο χώρο, δεν έχει σκοπό να φύγει από κάπου: «ήρθε το πρωί στο γραφείο μου να μου πει μια καλημέρα κι από τότε πήγε μεσημέρι και δεν έχει σηκωμό».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας